

РЕШЕНИЕ

№ 2283

гр. София, 12.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 12.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **6190** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 233, изр. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) и чл. 19, ал. 2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС) (обн., ДВ, бр. 25 от 03.04.2009 г., в сила от 01.06.2009 г.).

Образувано е по жалба на П. Б. П. със съдебен адрес Г. С., Б. „В Л” № 82А срещу Заповед № Л-4761 от 04.06.2010 г. на главния Д. на Главна дирекция „, на Н. (ГД „ИН”) за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение”.

В жалбата се обосновават допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие на материалноправните разпоредби. Иска се отмяна на административния акт.

В съдебно заседание процесуалните представители на жалбоподателя поддържат жалбата на изложените в нея основания.

Процесуалният представител на главния Д. на ГД „ИН” изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира следното:

П. Б. П. е заемал длъжността полицаи - надзирател в С. „Арести” при Областна служба „, на Н. (ОС „ИН”)-Р.

Във връзка с постъпила в ГД „ИН” докладна записка вх. № 6531/19.04.2010 г. от началник ОС „ИН”-Р, съдържаща данни за извършени дисциплинарни нарушения от служители от ОС „ИН”-Р, със Заповед № Л-3299/26.04.2010 г. на главния Д. на ГД

„ИН” е образувано дисциплинарно производство срещу полицаи П. Б. П.. За дисциплинарно разследващ орган е определена комисия в състав от трима служители на ГД „ИН”, в т. ч. юрисконсулт при ОС „ИН”-Р. Заповедта е връчена на служителя на 29.04.2010 г., като същият е посочил, че са му разяснени правата да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган от посочен от него служител, да сочи доказателства и да дава обяснения.

По делото е приложено писмено обяснение от жалбоподателя рег. № 1488/29.04.2010 г. по описа на ОС „ИН” – Р до главния Д. на ГД „ИН”.

По делото е приложена обобщена справка рег. № 4191/19.05.2010 г., изготвена от комисията, назначена със Заповед № Л-3299/26.04.2010 г. на главния Д. на ГД „ИН”. В обобщената справка се съдържат констатации за нарушения, допуснати от служители от С. „Арести”-Р на 31.03.2010 г. и 09.04.2010 г. Според датата на извършването им нарушенията са описани в две групи: първа група нарушения, извършени на 31.03.2010 г. и втора група нарушения, извършени на 09.04.2010 г. Данни за извършени от жалбоподателя нарушения са изложени систематично във втората група. Съгласно ежедневната нарядна ведомост за времето от 06.30 ч. на 09.04.2010 г. до 6.30 ч. на 10.04.2010 г. в арест-Р са застъпили в наряд: 1. Полицаи П. Б. П. – надзирател в С. „Арести”-Р, като дежурен по арест; 2. Полицаи И И Н - надзирател в С. „Арести”-Р; 3. Полицай Турхан Меджитов М - надзирател в С. „Арести”-Р; 4. Полицай М Р А - надзирател в С. „Арести”-Р и 5. Полицай С И С - надзирател в С. „Арести”-Р. Според обобщената справка на 09.04.2010 г. малко след 20.00 ч. на дежурния по арест – полицай П. П. се обадил полицай И Д – служител в 01 РУ на МВР-Р и помолил да се предаде храна на задържаното лице Р. Г Ц, който му бил брат (роднинската връзка се споменава от някои от служителите от дежурната смяна, но не е изяснена в хода на проверката). Останал е неизяснен и фактът на кой телефон е проведен разговорът – по мобилния апарат на дежурния по арест полицай П. П. (както твърди полицай М А) или по вътрешната телефонна линия (както твърди полицай П. П. и останалите служители от дежурната смяна). Дежурният по арест полицай П. Б. П. указал на полицай И И Н (разводач от състава на наряда към този час) при изхвърляне на боклука извън ареста да вземе храната за задържания Ц от полицай И Д. Между 20.00 ч. и 21.00 ч. полицай И И Н излязъл с торбите с боклук през входа за приемане на задържани лица водещ към вътрешния двор на ОД на МВР-Р, като не затворил вратата след себе си. След около 5 минути се върнал, носейки чанта. Влязъл в ареста и я оставил на площадката пред арестния коридор. Според твърденията на по-голяма част от надзирателите в дежурната смяна, полицай П. П. и полицай И И Н съвместно са проверили съдържанието на внесената чанта. Според дадените писмени обяснения в чантата е имало храна: 1 бр. печено пиле, 1 бр. кутия с кюфтета, 1 бр. кутия с картофена салата и 1 бр. кутия с компот от дребни плодове. По данни от писмените обяснения, дежурният по арест полицай П. П. извършил проверка на пилето. При изслушването му, последният е твърдял, че е разгърнал фолиото, в което е било увито пилето и е погледнал във вътрешността му, но без да го разчупва. Полицай И И Н при изслушването е твърдял, че дежурният по арест е проверил и компота, като го е помирисал дали не е алкохол. Останалите храни - картофена салата и кюфтета, полицай И И Н е твърдял, че е проверил сам. В обобщената справка е прието, че от видео-записите не може да бъде направен категоричен извод, че е извършена проверка на съдържанието на внесената чанта. Около 10 минути след евентуалната проверка на чантата, по указания на дежурния по арест полицай П. П., задържаният чужд гражданин Бехнам Реза (настанен в к. № 10)

връщайки се от тоалет, е взел чантата и я оставил пред килия № 11. В последната е бил настанен задържаният Р. Г. Ц. Килия № 10 и килия № 11 били една срещу друга. Дежурният по арест полицаи П. П. отворил килия № 11 и задържаният Р. Ц се подал и взел чантата. За съдържанието на внесената чанта не е съставена разписка. Предаването ѝ на конкретно задържано лице не е извършено срещу подпис. По време на описаните събития, между 20.30 ч. и 22.30 ч. на 09.04.2010 г., служителят от НОС, изпълняващ функции на постови на Пост № 1 полицаи С И С е бил неколккратно извън границите на поста си. Приемането на поста се е осъществило пред арестния коридор. Не е извършен обход на всички килии. Няма данни, при приемане на поста да е извършен оглед за броя и наличността на задържаните лица и на състоянието на килиите, вратите, решетките, ключалките, както и на сигнализацията в ареста. По време на дежурството на 09.04.2010 г., дежурният по арест полицаи П. П. видно от обясненията му и от видео-записите, не е заключвал решетката, която разделя арестния коридор от коридора, водещ към помещенията на НОС. Полицай П. П. не е осъществявал постоянен контрол върху постовия полицаи С С. Въз основа на направените по-горе констатации в обобщената справка е обоснован изводът, че полицаи П. П. в качеството си на дежурен по арест не е осигурил строгото спазване на вътрешния ред в Арест-Г. Р по време на дежурството си. В обобщената справка е прието, че жалбоподателят като дежурен по арест, при носене на службата, с действията и бездействията си на 09.04.2010 г. е нарушил: чл. 294, т. 6 от ППЗИНЗС, като извършил услуга на задържано лице в арест - Р и гражданско лице; чл. 279, ал. 1 от ППЗИНЗС, като допуснал получаването на храна извън времето за свиждане; чл. 312, т. 1 от ППЗИНЗС, като не е спазил изпълнението на нормативни актове относно приемането на разрешени вещи, предмети и храни за задържани лица в ареста; чл. 312, т. 3 от ППЗИНЗС, като не е осигурил строгото спазване на вътрешния ред в Арест-Г. Р по време на дежурството си; т. 55, вр. т. 55.2. от Заповед № Л-8195/28.11.2003 г. за вътрешния ред в следствените арести на главния Д. на ГД „ИН”, като не е извършил проверка на получената хранителна пратка в присъствието на подателя или получателя; т. 55, вр. т. 55.3. от Заповед № Л-8195/28.11.2003 г. за вътрешния ред в следствените арести на главния Д. на ГД „ИН”, като не е изпълнил определения ред за предаване на хранителни продукти и вещи на задържаните лица по опис и срещу подпис; т. 2 от Заповед № 210/26.09.2009 г., вр. т. 1 от Заповед № 20/26.03.2007г., на началник С. „Арести” при ОС „ИН”-Р, като допуснал внасяне на чанта за задържано лице в разрез определения императивно режим; чл. 23 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГД „. на Н. и ГД „.” към Министерство на правосъдието, като не е водил стриктно, пълно и точно служебната документация, свързана с третирането на лишения от свобода; чл. 25 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГД „. на Н. и ГД „.” към Министерство на правосъдието, като със своите действия и бездействия не е изпълнил стриктно и безпристрастно професионалните си задължения; чл. 31 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГД „. на Н. и ГД „.” към Министерство на правосъдието, като при изпълнение на служебните си задължения е следвал поведение, което уронва престижа на службата; преки свои задължения по т. 2, 8, 12, 14 и в качеството му на дежурен по арест по т. 6, вменени му с длъжностната характеристика, утвърдена на 24.09.2009 г., като не е спазил служебната дисциплина и установения вътрешен ред, не е приложил всички нормативни актове, заповеди, инструкции и организационни форми, касаещи дейността му, не е водил задължителната документация, съпровождаща дейността му (разписка за приети и предадени вещи,

Дневник за провеждане на свиждания и получени пратки), не е контролирал дейността на подчинените му служители, не е следил за точното изпълнение на служебните задължения на постовия и разводача и не е взел мерки за отстраняване на допуснатите от тях нарушения по време на дежурството.

Обобщената справка съдържа предложение на дисциплинарно разследващия орган на полицаи П. П. да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение” на основание чл. 224, ал. 1, ал. 2, т. 2 и т. 4, вр. чл. 227, ал. 1, т. 7 и т. 10 от ЗМВР, вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР.

Жалбоподателят е запознат с обобщена справка на 26.05.2010 г. По делото е приложено обяснение от служителя вх. № 8677/26.05.2010 г., в което е посочил, че след като се е запознал с обобщената справка, няма какво да добави в допълнение към нея.

Дисциплинарното производство е приключило с издаването на оспорената Заповед рег. № Л 4761/04.06.2010 г. на главния Д. на Главна дирекция „на Н.. Дисциплинарно наказващият орган е възприел напълно фактическите констатации, изложени в обобщената справка, като по отношение на всяко едно от констатираните нарушения е посочил нарушената разпоредба. Дисциплинарно наказващият орган е приел, че на 09.04.2010 г. (петък) около 20.00 ч. дежурният по арест полицаи П. П. е провел телефонен разговор, в който е помолен от полицаи И Д, служител в І РУ на МВР Г. Р да предаде храна за задържаното лице Р. Г Ц. Дежурният по арест полицаи П. П. указал на разводача в ареста полицаи И И Н при изхвърляне на боклука извън ареста да вземе от служителя на МВР Г. Р храната за задържания Ц. Между 20.00 ч. и 21.00 ч. на 09.04.2010 г. полицаи И Н излязъл с торбите за боклук през входа за приемане на задържани лица (водещ към вътрешния двор на ОД на МВР Г.Р) и се върнал след около 5 минути, носейки чанта. Влязъл в ареста и я оставил на площадката пред арестния коридор. Така със своите действия и бездействия при носене на службата като дежурен по арест и в нарушение на чл. 279, ал. 1 от ППЗИНЗС, полицаи П. П. е допуснал получаването на храна извън времето за свиждане - „задържаните под стража могат да получават хранителни пратки само по време на свиждане” (пряко нарушение на т. 2 от Заповед № 210/26.09.2009 г., вр. т. 1 от Заповед № 20/26.03.2007 г. на началник С. „Арести” при ОСИН Г. Р - ”хранителни пратки, пратки с дрехи и други разрешени вещи за лично ползване могат да се получават от задържаните по време на свиждания в определените за целта дни - всеки вторник и четвъртък, необявени за празнични дни от 08.30 ч. до 12.00 ч. и от 13.00 ч. до 17.00 ч.”). По информация от обясненията на служителите в дежурната смяна, полицаи П. П. и полицаи И Н съвместно са проверили съдържанието на внесената чанта. Според твърденията на служителите, в чантата е имало храна: печено пиле; кутия с кюфтета; кутия с картофена салата и кутия с компот от дребни плодове. При изслушването им пред дисциплинарно разследващия орган, полицаи П. П. и полицаи И Н са твърждали, че са проверили хранителната пратка. Дисциплинарно наказващият орган е приел, че това не може да се установи по категоричен начин от прегледаните видео-записи. Така със своите действия и бездействия при носене на службата като дежурен по арест полицаи П. П. е нарушил чл. 23 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в ГД „ИН” и ГД „О” към МП, вр. т. 55 и т. 55.2 от Заповед № Л-8195/28.11.2003 г. на главния Д. на ГД „ИН” за вътрешния ред в следствените арести - не е извършил в присъствието на подателя или получателя проверка на получената хранителна пратка; не е водил стриктно, пълно и точно задължителната за това служебна документация - не е съставил разписка за приети и предадени вещи; не е попълнил дневника за провеждане на свиждания и

получени пратки. Около 10 минути след евентуалната проверка на съдържанието на внесената чанта, по указания на дежурния по арест полицаи П. П., задържаният чужд гражданин Бехнам Реза (настанен в килия № 10) връщайки се от тоалет е взел чантата и я оставил пред килия № 11, в която бил задържаният Р. Ц. Полицай П. П. отворил килия № 11, от която задържаният Р. Ц се подал и сам взел оставената пред килията му чанта. Така със своите действия и бездействия при носене на службата като дежурен по арест и в нарушение на т. 55.3 от Заповед № Л-8195/28.11.2003 г. на главния Д. на ГД „ИН” за вътрешния ред в следствените арести, полицай П. П. е допуснал да се извърши нарушение в определения ред за предаване на хранителни продукти и вещи на задържаните лица - „ако не бъдат констатирани нередности хранителните продукти и вещи се предават на задържаното лице по опис и срещу подпис”. По време на дежурството си като дежурен по арест на 09.04.2010 г., полицай П. П. не е заключвал решетката, която разделя арестния коридор от коридора, водещ към помещенията на НОС. По време на описаните събития, между 20.30 ч. и 22.30 ч. на 09.04.2010 г. като дежурен по арест полицай П. П. е допуснал подчинения му служител постови на пост № 1 полицай С И С да наруши функционалните си задължения по Инструкцията за особеностите и задълженията на постовия служител от НОС на пост № 1 в Арест Г. Р (да бъде неколккратно извън границите на поста си; приемането на поста да се осъществи пред арестния коридор; липсват данни при приемането на поста дали е извършен оглед за броя и наличността на задържаните лица и на състоянието на килиите, вратите, решетките, ключалките, както и на сигнализацията в ареста). Предвид това, дисциплинарно наказващият орган е приел за установено, че със своите действия и бездействия като дежурен по арест, полицай П. П. е нарушил преки свои задължения по т. 14 от длъжностната си характеристика (утвърдена на 24.09.2009 г. от главния Д. на ГД „ИН”), като не е организирил и контролирал дейността на подчинените му служители; не е следил за точното изпълнение на служебните задължения от постовия на пост № 1 полицай С С (за времето между 20.30 ч. и 22.30 ч.) и разводача полицай И Н (допуснал внасянето на чанта в ареста в разрез с определения за това императивен режим и не е водил задължителната за това служебна документация; извършил услуга на задържано в ареста лице и гражданско лице); не е взел мерки за отстраняване на допуснатите от тях нарушения по време на дежурството, с което по време на дежурството си не е осигурил строгото спазване на вътрешния ред в Арест Г.Р (нарушение на чл. 312, т. 3 от ППЗИНЗС - „надзирателите независимо от поста, на който носят службата, са длъжни да осигуряват строго спазване на вътрешния ред”).

В заключение дисциплинарно наказващият орган е достигнал до извода, че чрез нарушаване на свои преки задължения полицай П. П. е извършил услуга на Р. Ц - задържано лице в Арест-Г. Р и на полицай И Д, служител в І РУ на МВР Г. Р, в нарушение на чл. 294, т. 6 от ППЗИНЗС („служителите от надзорно-охранителния състав не могат да вършат услуги между задържаните под стража лица и други граждани”) и с тези свои действия полицай П. П. е уронил престижа на службата (нарушение на чл. 31 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в ГД „ИН” и ГД „О” към МП). За извършени тежки дисциплинарни нарушения - неизпълнение на служебните задължения и използване на служебното положение за облага на трети лица - деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в ГД „ИН”, с които се уронва престижът на службата, на основание чл. 19, ал. 2 ЗИНЗС, чл. 224, ал. 2, т. 2 и т. 4, чл. 226, ал. 1, т. 6, чл. 227, ал. 1,

т. 7, пр. 2 „за облага на трети лица” и т. 10 от ЗМВР, вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” на държавния служител полицаи П. Б. П. – надзирател в С. „Арести” при Областна служба „. на Н..

В съдебното производство е приета преписката по издаването на оспорената заповед, в т. ч. заверено копие от длъжностна характеристика за длъжността „надзирател-старши надзирател” в следствен арест към С. „Арести” при Областна служба „. на Н., заверено копие от Инструкция за особеностите и задълженията на постовия служител от надзорно-охранителния състав на пост № 1 в Следствен арест Г. Р, заверено копие от Заповед № 210/26.09.2009 г. на началник С. „Арести” - ОС „ИН”-Р и заверено копие от Заповед № 20/26.03.2007 г. на началник С. „Арести”. По делото са разпитани като свидетели А Г В и Р М М – бивши служител на ГД „ИН”, които в момента обжалват по съдебен ред заповеди на главния Д. на ГД „ИН”, с които им е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и Р. М. М. и Й. М. Й. – служители на ГД „ИН”, членове на комисията, на която са били възложени правомощия на дисциплинарно разследващ орган.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт и от процесуално легимирано лице. При проверката относно спазване на срока за подаването ѝ съдът констатира, че оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 28.07.2010 г. Жалбата по съдебен ред е подадена чрез административния орган с вх. № Ж-443 от 09.08.2010 г., следователно е подадена в при спазване на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. По изложените съображения жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган - главния Д. на Главна дирекция „. на Н. при Министерство на правосъдието съгласно чл. 228, т. 2, вр. чл. 186, ал. 1 ЗМВР, вр. чл. 19, ал. 2 от ЗИНЗС и в предвидената от закона писмена форма.

Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Издадена е заповед за образуване на дисциплинарно производство № Л-3299/26.04.2010 г. на главния Д. на ГД „ИН” съгласно чл. 230, ал. 1, т. 2 и ал. 2 от ЗМВР, която е връчена на служителя на 29.04.2010 г. За дисциплинарно разследващ орган е определена комисия от трима служители на ГД „ИН”, която да проведе дисциплинарното производство и да изготви становище относно наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност на П. П.. Заповедта съдържа задължителните реквизити по чл. 239, ал. 1 от ППЗМВР: поводът за образуване на производството - докладна записка вх. № 6531/19.04.2010 г. от началник областна служба „. на Н.-Р, данни за дисциплинарното нарушение и извършителя. Извършеното нарушение е квалифицирано като нарушение на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГД „ИН” при МП, с което се уронва престижът на службата и представлява тежко дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 227 от ЗМВР. Определен е и срокът за извършване на разследването. Действително в

посочената заповед липсва точно описание на дисциплинарното нарушение, допуснат е пропуск и при правната му квалификация - правната му квалификация е прецизирана словесно, но не и цифрово. Констатираните нарушения на чл. 239, ал. 1 от ППЗМВР съдът преценява като несъществени. Предвид това, че чл. 239, ал. 1 ППЗМВР не изисква конкретно описание на извършено дисциплинарно нарушение, а и с оглед обстоятелството, че тази заповед поставя началото на дисциплинарното производство и е възможно наказващият орган да не разполага с достатъчно подробна информация, то съдът намира, че липсата на подробно описание на дисциплинарното наказание и допуснатия пропуск при правната му квалификация не представляват съществено процесуално нарушение. Неоснователно е възражението на жалбоподателя за нарушаване правото му на защита. На жалбоподателя е предоставена възможност да даде писмени обяснения преди и след изготвяне на подробната обобщена справка. Жалбоподателят е дал писмени обяснения рег. № 1488/29.04.2010 г. На 26.05.2010 г. е бил запознат с обобщената справка рег. № 4191/19.05.2010 г., изготвена от дисциплинарно разследващия орган. Приложено е и обяснение от служителя вх. № 8677/26.05.2010 г., в което е посочил, че след като се е запознал с обобщената справка, няма какво да добави в допълнение към нея. В същото обяснение е изразил несъгласие с предложението на комисията за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, но не и с фактическите констатации относно извършеното от него нарушение. Върху този документ е налице резолюция на дисциплинарно наказващия орган за издаване на заповед съгласно предложението на комисията. Следователно, спазена е императивната разпоредба на чл. 229, ал. 1 от ЗМВР преди налагането на дисциплинарно наказание нарушителят да бъде изслушан или да даде писмени обяснения, които видно от положената резолюция са били приети от компетентния орган.

Обжалваният административен акт е издаден при спазване на установените в чл. 225, ал. 1 от ЗМВР срокове – дисциплинарните наказания се налагат в срок от два месеца от откриване на дисциплинарното нарушение и не по-късно от една година от извършването му. В конкретния случай, дисциплинарно-наказващият орган е приел, че нарушението е извършено на 09.04.2010 г. Нарушението следва да се счита открито тогава, когато е установено лицето, осъществило с действия или бездействия съответното деяние, времето и мястото на извършването му. Съгласно чл. 223, ал. 1 ППЗМВР дисциплинарното нарушение се счита за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, разполага с достатъчно доказателства за извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В разглеждания случай нарушението следва да се счита за открито по см. на чл. 223, ал. 1 ППЗМВР от момента на запознаване на дисциплинарно наказващия орган с описаната по-горе обобщена справка рег. № 4191/19.05.2010 г., съдържаща предложение за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, с приобщените към нея материали, събрани в хода на проверката за налагане на дисциплинарно наказание на служителя – 25.05.2010 г. Считано от тази дата, обжалваната заповед е издадена в двумесечния срок по чл. 225, ал. 1, пр. 1 ЗМВР.

В обжалваната заповед се съдържа точно описание на извършеното от жалбоподателя дисциплинарно нарушение – посочени са мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. В административното производство са използвани всички допустими по чл. 39 от АПК доказателствени средства – обяснения на дежурните служители в Арест-Русе на 09.04.2010 г., обяснения на жалбоподателя, видеозаписи от наблюдателни камери, поставени в Арест-Р, прегледът на които е

описан подробно в докладна записка вх. № 6531/19.04.2010 г. от началник областна служба „. на Н.- Р, както и в обобщена справка рег. № 4191/19.05.2010 г. Доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган, имат сила и пред съда, доколкото същите не бяха опровергани от жалбоподателя. В тази връзка следва да се посочи, че аргументите изложени в жалбата, както и от процесуалните представители на жалбоподателя в устните състезания по делото за осъществен натиск върху служителя при даването на обяснения в хода на дисциплинарното производство, не бяха доказани по делото. От свидетелските показания на А Г В и Р М М – бивши служител на ГД „ИН” се установява, че същите не са присъствали на даването на писмените обяснения на жалбоподателя. Поради това, техните показания доказват единствено какво им е обяснил жалбоподателят при проведен разговор, а именно, че написаните обяснения се връщат. Свидетелите Р. М М. и Й. М Й. – служители на ГД „ИН”, членове на дисциплинарно разследващата комисия, заявяват, че комисията е връщала писмени обяснения, в които са допуснати грешки и задрасквания, но и двамата не си спомнят да са връщали писмените обяснения на П. П.. С оглед събраните по делото гласни доказателства, както и предвид приложените писмени обяснения, които служителят е написал собственоръчно и ги е подписал, съдът намира, че в хода на дисциплинарното разследване не са допуснати съществени нарушения, които да обосновават отмяна на процесната заповед. В писмените си обяснения рег. № 1488/29.04.2010 г. П. П. потвърждава, че на 09.04.2010 г. е получил обаждане от И Д – служител в 01 РУ на МВР-Р, който го помолил да предаде храна на задържаното лице Р. Г Ц, че храната е внесена от полицаи И Н, че е наредил на задържаното лице от килия № 10 да занесе храната до килия № 11 и после е отворил килия № 11 и задържаният Р. Ц е взел храната. Служителят е посочил, че по време на дежурството си не е затварял и заключвал решетката, която разделя арестния коридор от коридора, водещ към помещенията на НОС и че не е отправял забележки на постовите при напускане на поста. Неоснователно е оплакването, съдържащо се в жалбата, за нарушение на чл. 245 от ППЗМВР. Действително, дисциплинарно наказващият орган е сложил резолюцията си върху обобщената справка на 25.05.2010 г., а същата е връчена на жалбоподателя на 26.05.2010 г., като същият е отразил, че не желае да дава повече писмени обяснения, а желае само да му предоставено копие от същата. Действително, също така съгласно чл. 243, ал. 4 от ППЗМВР в 24-часов срок след запознаване с обобщената справка извършилият нарушението служител има право да даде допълнителни обяснения или възражения. Смисълът на посочения текст е тези писмени обяснения да бъдат дадени пред издаването на заповедта за налагане на дисциплинарното наказание, т. е. същите да бъдат съобразени и отчетени от административния орган преди налагането на дисциплинарното наказание. Заповедта би била издадена в нарушение на посочения текст, ако беше издадена на 25.05.2010 г. или по-рано от изтичането на този 24-часов срок. В процесния случай оспорваната заповед е издадена на 04.06.2010 г. Поставянето само на определена резолюция върху обобщената справка не означава издаването на самата заповед и в тази връзка не се отразява върху законосъобразността на същата.

Съдът не констатира противоречие с материалноправните разпоредби. От събраните по делото доказателства, включително и от писмените обяснения на жалбоподателя, се установява, че като дежурен по арест на 09.04.2010 г. служителят е допуснал нарушение на служебните си задължения.

Съдът намира, че с описаните действия на 09.04.2010 г. П. П. е нарушил чл. 279, ал. 1

от ППЗИНЗС и т. 2 от Заповед № 210/26.09.2009 г. на временно изпълняващия длъжността началник С. „Арести” - ОС „ИН”-Р като е допуснал получаването на храна извън времето за свиждане. Нарушил е чл. 23 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГД „ИН” при МП, вр. т. 55 и т. 55.2 от Заповед № Л-8195/28.11.2003 г. на главния Д. на ГД „ИН” за вътрешния ред в следствените арести – служителят не е извършил проверка на хранителната пратка в присъствието на подателя или получателя; не е водил стриктно и пълно задължителната документация – не е съставил разписка за приети и предадени вещи, не е попълнил дневника за получени пратки. Нарушил е т. 14 от длъжностната си характеристика – държавният служител не е организиран и контролирал дейността на подчинените му служители – не е следил за точното изпълнение на служебните задължения от постовия на пост № 1 полицаи С С, който неколкотратно е бил извън границите на поста си, и на разводача полицаи И Н, който е извършил внасянето на хранителната пратка в нарушение на установения режим за това и без да състави задължителната служебна документация. Нарушил е чл. 312, т. 3 от ППЗИНЗС (надзирателите са длъжни да осигуряват строго спазване на вътрешния ред) - не е взел мерки за отстраняване на извършените от подчинените му нарушения.

С оглед установените по делото факти, обоснован се явява изводът на административния орган, че нарушавайки своите задължения П. П. е извършил услуга на Р. Ц - задържано лице в арест в Г. Р и на полицаи И Д – служител в 01 РУ на МВР-Г. Р, в нарушение на чл. 294, т. 6 от ППЗИНЗС - служителите от надзорно-охранителния състав не могат да посредничат за създаване на неправомерни връзки между лишените от свобода, задържаните под стража лица, между тях и други граждани, както и да им вършат други услуги. С тези свои действия е уронил престижа на службата – нарушение на чл. 31 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГД „ИН” при МП.

Съгласно чл. 227, ал. 1, т. 7, пр. 2 от ЗМВР използването на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица, представлява тежко дисциплинарно нарушение, за което се налага дисциплинарно наказание „уволнение”. В т. 10 от същата правна норма е предвидено налагане на това най-тежко дисциплинарно наказание и в случаите на извършено друго тежко дисциплинарно нарушение. Такива нарушения по смисъла на чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР са деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижът на службата. Следователно, за да бъде осъществен съставът на разпоредбата на чл. 227, ал. 1, т. 10 ЗМВР, следва да са налице двете кумулативно посочени материалноправни предпоставки - деяние, което е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители и е уронващо престижа на службата. От изложеното се установява, че с действията си на 09.04.2010 г., изразяващи се предоставяне на задържано лице на хранителна пратка извън времето за свиждане на задържаните лица, без получаването и предаването на вещите да е документирано по какъвто и да е начин, П. П. е нарушил регламентираните с цитираните правни норми забрани, което поведение се възприема от настоящия съдебен състав като незачитане на закона, което по естеството си уронва престижа на институцията, в която оспорваният е заемал държавна служба. С правилата на чл. 31 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГД „ИН” при МП са въведени оценъчни категории за определени видове поведение на държавните служители в ГД „ИН”, възприемани като нетърпими от гледна точка на службата, която носят тези служители, призвани да осигуряват и

спазват стриктните правила, регламентиращи режима в местата за изтърпяване на наказанието “лишаване от свобода”. Съдът намира, че поведението на държавния служител е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители и същевременно уронващо престижа на институцията, поради което представлява основание за дисциплинарно уволнение по чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за противоречие между словесното и правното описание на нарушението, за непълно описание на фактическата обстановка и за непрецизно квалифициране на нарушението в заповедта. В обстоятелствената част на заповедта е дадено подробно описание на фактическата обстановка – посочени са конкретните дисциплинарни нарушения, както и времето на извършването им от служителя – 09.04.2010 г., между 20.00 ч. и 21.00 ч., посочени са и нарушените правни норми, както и правните основания за налагане на дисциплинарното наказание „уволнение”.

По изложените съображения, оспорената заповед се явява законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото и заявеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 4 АПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на главния Д. на Г. разноски, съставляващи юрисконсултско възнаграждение 150 лева, чийто размер е определен съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4 вр. чл. 8 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 4 от АПК, Административен съд С.-град, I отд., 17-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Б. П. със съдебен адрес Г. С., Б. „В Л” № 82А срещу Заповед № Л-4761 от 04.06.2010 г. на главния Д. на Главна дирекция „. на Н. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение”.

ОСЪЖДА П. Б. П. от Г. Р да заплати в полза на Главна дирекция „. на Н. при Министерство на правосъдието разноските по водене на делото в размер на 150 (сто и петдесет) лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: